

Kökar-resan augusti 2013

Kökar-resan var inte en resa som andra resor, det var som att vara inuti en saga, en saga som handlade om havet. Och denna saga höll på väldigt länge, hur länge vet jag inte. Det var som att själva vistelsen på Kökar varade flera veckor och sagan fortsatte efter hemkomsten och började innan avfärden.

Ett par veckor innan fick jag av en dansk kvinna en bok hon skrivit som heter "Dörren", och på gammal keltiska är det också ordet för ek.

Jag drog också till Brännskär igen, denna gång i havskajak, där jag fick en stark kontakt med Östersjön, en djupandning med havet och fick känna havets kontakt med stjärnvärlden. Jag upplevde också änglanärvaro som hör till Östersjön, en stor grupp kraftfulla änglaväsen, mycket kärleksfulla.

Jag "såg" också hur Östersjön ju får mycket av sitt vatten från älvarna i norr – dessa smältade iskristaller. Och vattnet löper sen söderut, (och i Medelhavet löper vattnet troligen mera från öst till väst).

Jag kom också in i detta med att jämföra havet med vårt eget emotionella liv – vi kan ju inte bara "dumpa" gamla känslor ned på botten i vår känslokropp och tro att de försvinner – likadan med havet. Och inte bara likadan men att det hänger direkt ihop med havsföroreningarna.

Vi var sju personer som drog den långa vägen till Kökar mitt ute i Östersjön. Här blev vi mottagit av fyra öbor. Två som bodde i egen båt och vi andra tog oss med roddbåt den sista biten till huset.

Tidigt nästa morgon fick jag en stark kontakt med Östersjöns överordnade deva och märkte samtidigt att Östersjöns "hjärta" finns här i närheten. Jag tar med denna devakontakt i vår morgon-grupp-instämning på stigen ute vid den västra kusten av ön.

Vi är med havet hela dagen här vid denna underbara klippkust – i djupa kontakter med havet – och badar, vandrar, badar, njuter.....

Intressant att flera från gruppen (som inte var med på Brännskär i juni) upplevde i kontakten med havet; eldklot/guldclot – solen, solen med strållinjer. Många fler upplevelser fick vi i kontakten med havet såsom; Östersjöns storhet och att den är mycket mera än bara vattnet och den stora "krinolin" från Östersjöns ängel - mycket rörelse i vattnet - en fick simma

med delfiner - en annan simmade med en stor fisk, och också upplevelser av att Östersjön inte är i sin fulla kraft, att havet inte mår riktigt bra.

Intressanta molnväsen tornade upp ute i horisonten medan himlen var blå och solen stark.

Den nästa dagen anlände vi till ön Endör med denna båt som samtidigt var hus för två i gruppen. På vägen dit kände vi att det var bra att prova få kontakt med sälarna eftersom det ju är deras område vi befinner oss i. För några blev det en mycket djup kontakt, även om vi inte mötte sälarna i deras fysiska skepnad.

Vi fick höra att namnet Endör kan betyda; en dörr. Och ön kanske är som en dörr.

För mig blev det också tydligare detta med havets förbindelse med stjärnvärlden och samtidig relationen mellan havet och vår emotionalkropp, som ju också kallas astralkropp (stjärnkropp). Och det blanka havet speglar hela stjärnhimlen och på botten finns sjöstjärnor. Ja och kanske havet kommer från stjärnorna? (hörde på radion här om dagen att havet kanske har kommit till vår planet från kometer som har störtat ned här och de hade stora kappar av is runt sig som då smälte).

Endör är en mycket liten ö och ändå kändes den som en stor dom, stort rum, och vi är samtidigt inuti Östersjön, och ännu närmare mitten, och vi är helt inne i havets väsen. Vi tar långsamma steg, vi upplevde alla detta att man kunde liksom inte ta snabba steg.....vi dyker djupt in i havets famn.....och samlar sen ihop våra upplevelser till ett gemensamt arbete för Östersjön. En stor lemniskata som går genom hela Östersjön sätter vattnet i rörelse och lyfter det upp i luften att syrsättas och färgsättas och ljus strömmar ned på djupet, det blev mycket rörelse och mycket som hände. Lemniskatan vred sig verkligen hela vägen runt och på så sätt nådde ut i hela Östersjön. Toning kommer till och genomtränger och befäster vad vi gör, och vi är tillbaka på ön. Sen stampande med öns djup och havsdans och vi skänkar till havet här ett smakprov på vatten från "Moderälven" (Ångermanälven), den första älven som rann efter istiden.

Avslutning på cirkel innan båtfärd, ja, flera upplevde att det fattades folk i vår cirkel, flera hade varit med oss hela dagen?!

Örnen satt på en ö vi seglade förbi, vi blev uppvaktade, och senare kom han flygande och landade på en ö nära Kökar. Tre korpar satt vid kusten och en stor älgdjur stod majestätiskt, högt, och hälsade oss välkomna. Jag tyckte han skulle få en sång av, det fick han.

Jag var mycket "i havet" en längre tid därefter, i medvetandet, i drömmar etc. Och det känns verkligen som vi var i Östersjöns mitt/hjärtpunkt därute på Endör. Och tidsuppfattningen var helt ute av kurs, hade vi varit därute i flera veckor.

Endör, en dörr, ja en dörr. Och boken "Dörren" jag hade fått och ordet är också ek på keltiska. Och en hade ju sin ek med i ryggsäcken.

vid pennan Helle Helborg